

عنوان مقاله:

اثربخشی آموزش روان‌نمایشگری بر سازش یافتگی کودکان کم‌توان ذهنی خفیف

محل انتشار:

فصلنامه سلامت روان کودک، دوره 8، شماره 4 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

محبوبه طاهر - Department of Psychology, Shahrood Branch, Islamic Azad University, Shahrood, Iran

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: یکی از مشکلات اصلی کودکان با کم‌توانی ذهنی خفیف مشکل در سازش یافتگی است، برای کاهش این نارسایی باید از روش‌های عملیاتی که مناسب با سطح هوشبهر این کودکان باشد استفاده کرد، یکی از روش‌های مناسب برای آموزش افراد با سطح هوشی عملیاتی، آموزش روان‌نمایشگری است. از این رو هدف پژوهش حاضر سنجش اثربخشی آموزش روان‌نمایشگری بر سازشیافتگی کودکان کم‌توان ذهنی خفیف بود. روش: پژوهش حاضر یک مطالعه نیمه‌آزمایشی با طرح پیش‌آزمون-پس‌آزمون با گروه گواه است. جامعه آماری شامل کودکان پسر با کم‌توانی ذهنی خفیف شهرستان دامغان در سال تحصیلی ۹۹-۱۳۹۸ بود که از بین آنها ۳۰ نفر با روش نمونه‌گیری در دسترس و بر حسب شرایط ورود و خروج از نمونه انتخاب شده و با روش تصادفی در دو گروه آزمایش و گواه جایدهی شدند. هر دو گروه پرسشنامه سازش یافتگی (سینها و سینگ، ۱۹۹۳) را در ابتدا و به عنوان مرحله پیش‌آزمون تکمیل کردند و پس از ده جلسه روان‌نمایشگری ۹۰ دقیقه‌ای گروهی برای گروه آزمایشی، در مرحله پس‌آزمون، مورد سنجش مجدد قرار گرفتند. داده‌ها به شیوه تحلیل کوواریانس با استفاده از نرم افزار SPSS-۲۶ تحلیل شد. یافته‌ها: نتایج آزمون تحلیل کوواریانس نشان داد که آموزش روان‌نمایشگری موجب افزایش سازش یافتگی کلی و خرده‌مقیاس‌های عاطفی، آموزشی، و اجتماعی کودکان با کم‌توانی ذهنی خفیف در گروه آزمایش در مقایسه با گروه گواه شد ($p < 0/05$). نتیجه‌گیری: آموزش روان‌نمایشگری از طریق ایفای نقش برای کودکان گروه آزمایش، تجربه فهم دقیق‌تر احساس‌ها و هیجانات را فراهم کرد و از این طریق به افزایش سازش یافتگی عاطفی، آموزشی، و اجتماعی کودکان با کم‌توانی ذهنی خفیف منجر شد.

کلمات کلیدی:

Psychodrama, adjustment, mild intellectual disability, روان‌نمایشگری، سازش

یافتگی، کم‌توانی ذهنی خفیف

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1418363>

